

[Arne Larsen.]

lovforslaget og vor medvirken til dets gennemførelse. Vi er ærlig talt ikke særlig indstillet på, at det skal begraves i et eller andet udvalg, vi mener, at det snarest muligt bør gennemføres. Har arbejdsministeren så mange tekniske indvendinger, kunne han jo hjælpe udvalget med at overvinde disse tekniske vanskeligheder, så vi måske i fællesskab kunne få det gennemført hurtigt, for selv arbejdsministeren er jo inde på, at der er meget rigtigt i lovforslaget.

Kjær Rasmussen: Det socialdemokratiske forslag siger jo en hel del om, hvor usikker lønmodtagerens situation er i det kapitalistiske samfund. Selv om det er lønarbejderen, der med sit arbejde skaber den kapital, firmaet arbejder med, bliver han alligevel sorteper i det øjeblik, der disponeres forkert og firmaet går nedenunder og hjem. Lønarbejderen er selvsagt uden skyld, for han har ingen dispositionsret i firmaet, den tilhører som bekendt alene de mennesker, som har sat sig på kapitalen.

Efter VS' mening er det først og fremmest dette forhold, man må se at få ændret. Man må oplyse om årsagerne til, at lønarbejdernes situation er så usikker, som den er i dette samfund. For hvis lønarbejderne ikke kender de mekanismer, der bestemmer deres usikre position, ja, så rejser de jo heller ikke krav om ændringer af det samfund, i hvilket deres position er så usikker. Desværre er denne oplysning ikke just socialdemokratiets og LOs stærke side; her nøjes man, synes vi altså, hellere med nogle lapperier, vel sagtens ud fra en erkendelse af, at det kapitalistiske samfund egentlig er ganske udmærket. VS deler ikke denne vurdering.

Om lovforslaget må vi sige, at det ikke søger ændret noget som helst i den eksisterende samfundsstruktur; forslag af den art må man sikkert lade andre end socialdemokratiet om at stille. Men som en slags sikkerhedsnet i det nuværende samfund kan det, der her foreslås, sikkert være udmærket.

Vi mener også, der er nogle detaljer, der kunne trænge til nærmere oplysning, men de kommer nok frem under lovforslagets gang gennem tinget.

Hanne Reintoft: Med de mange, mange uheldige eksempler, der har været på løn-

modtagere, der på grund af arbejdsgiverens forhold ikke har kunnet få tilgodeset deres normale rettigheder såsom løn og feriegodtgørelse, skulle man mene, at de fleste kunne have støttet det foreliggende lovforslag. I en tid med mange og også mange uventede krak skulle der være ekstra motiver for at få en sådan lovgivning gennemført, navnlig da regeringen jo udmærket ved, at disse begivenheder er en følge af den økonomiske politik, der bliver ført.

Vi kan derfor støtte lovforslaget, selv om der er en række punkter, hvor vi gerne vil have forslagsstillerne til at uddybe tankegangen lidt.

Det fremgår af lovforslaget, at denne garantifond skal træde til, når arbejdsgiverens forpligtelser ikke opfyldes på grund af konkurs, betalingsstandsninger m. v. Jeg er også stoppet op ved dette „m. v.“ og vil gerne spørge, hvad det dækker. Jeg vil nemlig meget gerne vide, om det også dækker det i dagliglivet meget hyppigt forekommende fænomen, at en uorganiseret arbejdsgiver simpelt hen ikke opfylder sine forpligtelser, f. eks. nægter at udbetale feriepenge. Disse sager er behæftet med store ulemper for lønmodtageren, lige så store ulemper som de andre eksempler, jeg har omtalt, og folk med forstand på fagbevægelsen ved også, at der kræves et bureaukratisk og indviklet slid for den pågældende lønmodtagers organisation. Jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt, om fonden kunne træde til her og så eventuelt senere tage retsopgøret med arbejdsgiveren.

Jeg ved ikke, hvad man har tænkt sig, men i det hele taget er det nok et spørgsmål, om man ikke skulle søge at lette hele proceduren, når sådanne beløb skal inddrives fra en uvillig og tit uorganiseret arbejdsgiver; det går nu en lang og trang vej gennem arbejdstilsyn, politimester osv. Jeg ville egentlig godt spørge socialdemokratiet, om man ville være med til, at vi prøvede at få en mere hensigtsmæssig løsning ad lovgivningens vej på dette problem.

Det fremgår ikke af lovforslaget eller af bemærkningerne, hvordan lønmodtagernes organisation — det må her blive LO — skal have medindflydelse på fondens administration, men jeg må da næsten gå ud fra, at man har tænkt sig repræsentation fra denne side. Det er ikke alene vigtigt at få besked